

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, copilași veghetori în grădină. Vin în zori, și lucrăm cuvânt în carte. Amin. Vă am cale de coborâre a Mea cuvânt pe pământ. Vă încălzesc inimioarele ca să pot pătrunde Eu în ele cu tainele mântuirii pentru voi și pentru cei ce iau de la Mine cuvântul înțelepciunii cerești. Amin.

Omul de pe pământ le trece pe toate prin cămara minții, și de aceea pierde adevărul tainelor Mele cele din veac și până în veac, dar Eu sunt adevărat prin cele de nepătruns ale Mele, căci omul care lucrează cu mintea, rămâne rece pentru tainele Mele. Așa a pățit poporul Israel pe vremea când Eu M-am născut israelit din Fecioară la porunca Tatălui Savaot, Care grăise prin prooroci taina venirii Mele în al șaselea veac de oameni.

Eu mereu, mereu vă încălzesc inimioarele, fiilor, ca să fac din ele casă caldă pentru Mine și pentru tainele Mele cu care vin să le împlinesc, așa cum Mi-am împlinit acum două mii de ani taina nașterii Mele din Fecioară. Israel însă n-a voit să priceapă, și s-a împietrit și cu mintea, și cu inima, căci Isaia a zis: *«Cu urechile vor auzi și nu vor înțelege, și cu ochii se vor uita, dar nu vor vedea, căci inima acestui popor s-a învățat»*. Dar Eu, Domnul, Cel născut din Fecioară în Israel, Eu, Cel răstignit pe cruce de Israel, Eu, Cel înviat din răstignire spre judecata lui Israel, M-am înălțat la Tatăl apoi, ca să pot din nou veni de la Tatăl. Și am venit. Toate erau scrise în prooroci, și așa le-am împlinit, așa cum erau scrise. O, proorociile nu sunt mincinoase, și ele se împlinesc, căci întru Mine se împlinesc toate, și sunt taine de nepătruns pentru cei împietriți la glasul proorocilor Mei.

Am venit din cer la voi cu apostolii Mei cu care am călătorit pe pământ acum două mii de ani. Hai să le dăm mângâiere în grădina Mea de la voi. Hai, fiilor, să le facem loc ca să mărturisească din nou taina cea din veac ascunsă și nepricepută de îngeri și de oameni. Hai să le dăm scaunele de judecată pentru Israel, că așa le-am promis, fiindcă în prooroci este scris: *«Domnul va judeca pe poporul Său»*. Amin.

O, ucenici preaiubiți, israeliți credincioși, voi nu v-ați învățat inima la glasul Meu care v-a chemat să umblați cu Mine pe pământ și să fiți pescari de oameni pentru masa împărăției cerurilor. O, ucenici credincioși, am aruncat năvodul în mare și am adunat în el pești de tot felul. L-am tras la mal apoi, și am șezut și am ales ce era bun, iar ce era rău am aruncat. V-am ales pe voi, că v-am făcut credincioși cu inima, și Mi-am împrăștiat cuvântul vieții veșnice la toate popoarele, prin voi, mărturisitorii Mei de atunci și până azi, căci Scripturile Mele și ale voastre mărturisesc aceasta, și n-are omul ce pune în locul lor drept adevăr. Acum, după două mii de ani, când Eu vin cu sfinții pe pământ, după cum este proorocit să vin, iată-Mă cu voi în foișorul cel de azi al adunării cerului pe pământ. Mă adun la sărbători cerești cu îngerii și cu sfinții, că am foișor de poposire în țara românilor, noul Meu Israel, un popor luat din români ca să însămânțez prin el cerul, împărăție veșnică cu omul cel credincios. Vă mângâi cu fiii Mei cei din grădină. Am deschis porțile grădinii, și pe porți am intrat cu voi în grădină, că am și azi fii credincioși ca și voi. Vă mângâi, că ați suferit pentru Evanghelia Mea. Vă cuprind la piept, că sunteți vii, precum Eu sunt. Vă dau prilej să mărturisiți și azi, după două mii de ani, că Eu sunt locașul vostru, Ierusalimul cel din cer coborât cu sfinții pe pământ, și vă dau cele douăsprezece scaune, pentru ca să vă așezați spre judecata lui Israel. Amin, amin, amin.

– O, binecuvintează, Doamne, soborul apostolilor Tăi în grădina cuvântului Tău de azi, în țara românilor. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin.

Noi, soborul cel din cer al apostolilor Tăi, ne-am adunat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, împreună cu mărturisitorii Tăi de azi, Doamne. Suntem rămășița lui Israel, căci scris este în prooroci: «Chiar de va fi Israel cât nisipul mării, rămășița lui se va mântui, și va crede, și va mărturisi cuvântul adevărului».

Ce-i folosește celui ce cunoaște legea din scoarță în scoarță dacă nu o împlinește, Doamne? Dar cel ce s-a făcut creștin după adevăr, acela a rușinat pe israelit, iar noi rostim cuvânt și spunem așa: iudeii cunosc legea, iar creștinii o împlinesc. Amin.

Tu ai fost semnul trimis de Tatăl la Israel, Doamne, că Isaia proorocul, așa a grăit prin Duhul: «Domnul va da lui Israel semn: iată, Fecioara va zămisli și va naște fiu și Îi va pune numele Emanuel».

Am venit din cer pe pământ cu Tine, Doamne, că e vremea venirii Tale după două veacuri de la plinirea tainei nașterii Tale din Fecioară. Am venit aici, unde Tu ai scaunele de judecată așezate pentru Israel și pentru toate popoarele, că ai deschis procesul neamurilor, după cum era scris în prooroci. Noi, soborul apostolilor Tăi israeliți, ne așezăm pentru judecata poporului Israel pe cele douăsprezece scaune, după numărul celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Binecuvintează împlinirea acestei Scripturi, binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne! Amin, amin, amin.

– V-am binecuvântat pe pământ, și v-am binecuvântat în cer, și iar vă binecuvintez pe pământ după două mii de ani, pentru ca să vă așezați pe cele douăsprezece scaune pe care Eu vi le dau, o, iubiți ucenici. Mărturișiți cuvântul adevărului peste poporul Israel care s-a împietrit de atunci și până azi. Așez lângă voi încă douăsprezece scaune, și pe ele stau cei doisprezece fii ai lui Iacov, care s-a numit Israel, și din care s-a întocmit acest popor. Ei vor fi martorii mărturisirii voastre, iar Eu voi judeca apoi făptura lui Israel. Amin, amin, amin.

– Noi, soborul apostolilor Tăi cei din cer, așa grăim, Doamne: Domnul Se îndură de poporul Său și înalță pe cei blânzi, și pe cei smeriți îi încununează cu biruință ca să preamărească pe Domnul cu gura lor, iar sabia cea cu două tăișuri este în mâna Lui, și Se răzună pe necredincioși și pedepsește noroadele și leagă pe împărații lor în obezi, și pe maimarii lor în cătușe de fier, și îndeplinește cu ei hotărârea Sa, precum este scris. Amin.

Cele douăzeci și patru de scaune stau așezate în mijlocul României, țara judecății Domnului, iar pe ele stau douăzeci și patru de bărbați israeliți. Jumătate din ei vin de la începutul lui Israel, iar jumătate din ei vin de la sfârșitul lui Israel. Ei au avut credința să stea înaintea lui Dumnezeu pentru Israel. Amin. Pe cel credincios nu-l poate nimeni judeca, dar el poate judeca pe toți pentru Dumnezeu. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, este Domnul, al Cărui cuvânt aleargă repede; este Domnul, Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, îndeplinind îndreptările și judecățile Sale lui Israel. Amin.

Ascultați, voi, fii ai lui Israel! Ce-i folosește celui care cunoaște legea din scoarță în scoarță dacă nu o și împlinește? Iată, învățătura și viața nu se iau de la cei învățați, căci omul necăjit îi mulțumește celui ce-i dă dacă-i dă bine, și nu se uită dacă e deștept sau prost cel ce-i dă lui milostenie și viață. Credeți voi în prooroci? Știm că credeți. Proorocii și-au făcut nume, lor, și poporului lor, mărturisind dreptatea lui Dumnezeu. Așa lucrăm și noi, cei ce am fost ucenici credincioși Adevărului Care a venit din cer pe pământ în mijlocul lui Israel acum două mii de ani când voi v-ați împietrit ca să nu credeți, și ca să împliniți proorocia lui Isaia care zice: «Cu urechile veți auzi, dar nu veți înțelege, și cu ochii vă veți uita, dar nu veți vedea, căci inima acestui popor s-a învârtoșat, și cu urechile aude greu, și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, și să audă cu urechile, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și Eu să-i tămăduiesc pe ei».

Atunci Domnul a plecat pribeag, cu harul Său pe brațe, și Și-a ales din nou loc pentru El. A făcut un popor nou, și l-a pețit și l-a numit țara întoarcerii Lui la sfârșitul timpului, țara strălucirii, pentru cele ce a așezat El peste ea acum, la capătul vremilor; țara românilor, care s-

a ridicat din Hristos, la propovăduirea trimișilor Lui. În ea ne-a așezat Domnul și nouă scaunele de judecată pentru Israel, căci suntem israeliți. În țara lui Israel nu avem cum sta, din pricina necredinței lui Israel, din pricina semeției lui Israel, dar noi suntem israeliți pe pământ și în cer, și suntem vii prin credința în Iisus Hristos, Care a venit pe pământ prin Fecioară, împlinind proorocia lui Isaia prin poporul Israel. Voi însă n-ați crezut, și v-ați împietrit. Acum, noi, rămășița cea aleasă de Dumnezeu prin har, rostim peste voi cuvânt și spunem: Avraam și seminția lui nu prin lege au primit făgăduința că vor moșteni lumea, ci prin dreptatea din credință, căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat, de vreme ce legea aduce pricină de mânie. Dar unde nu este lege, nu este nici călcare de lege. Așa că făgăduința este din credință, ca să fie din dar și să aibă temeinicie pentru toți: și pentru cei ce se țin de lege, și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, căruia Domnul i-a spus așa: «Pusu-te-am pe tine părinte al multor neamuri, și așa va fi seminția ta». Amin.

Au nu știți voi că legea are putere asupra omului atât timp cât el este în viață? căci femeia măritată e legată de bărbatul său prin lege atât timp cât el trăiește, și dacă bărbatul îi moare, e slobodă de lege. Așa și noi, am murit față de lege prin Hristos și prin trupul Lui, ca să fim ai Lui, ai Celui înviat din morți, ca să rodim lui Dumnezeu întru înnoirea Duhului, nu în vechimea slovei. Legea este sfântă și duhovnicească, și porunca este sfântă și bună și dreaptă, dar trupul e de carne și e vândut sub păcat. Dar Iisus Hristos ne-a izbăvit de trupul morții acesteia, ca să fim ai Lui întru înnoirea Duhului. Amin. Noi suntem martorii învierii lui Hristos, pe Care Dumnezeu L-a înviat, și a pus pe vrăjmașii Lui așternut picioarelor Lui. Să știe toată casa lui Israel că Cel răstignit de ei a fost făcut Domn și Hristos.

Pătrundeți-vă la inimă, voi, fii ai lui Iacov, că noi suntem israeliți, și suntem martorii acestor împliniri. Pocăiți-vă de păcatul necredinței și botezați-vă ca și noi în numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, ca să aveți Duh Sfânt, și cu El să pătrundeți tainele cerurilor, care vin pe pământ cu Iisus Hristos, Cel Care vine a doua oară de lângă Tatăl. El este piatra cea neluată în seamă de voi, zidarii, dar ea a ajuns piatra din capul unghiului, și întru nimeni altul nu este izbăvire, căci nu este sub cer nici un alt nume dat nouă, oamenilor, prin care să fim izbăviți.

Noi am dat cu tărie în părți mărturia învierii lui Hristos, și n-am dat pentru bani nimănui harul puterii de sus, care era în noi ca să putem mărturisi adevărul tainei lui Iisus Hristos, căci ne-am dăruit Lui cu ascultare, fiindcă Moise a spus fiilor lui Israel: «Prooroc ca mine vă va ridica din frații voștri Domnul Dumnezeu nostru; de El să ascultați». Dar pe care dintre prooroci nu i-au prigonit părinții voștri pentru că au vestit mai dinainte sosirea Celui drept? căci voi ați primit legea cu rânduială de la îngeri, și n-ați păzit-o.

Voi citiți în prooroci. Credeți voi în prooroci? Știm că credeți. Înțelegeți, oare, ce citiți în prooroci? O, cum să înțelegeți dacă n-ați primit să vă călăuzească cineva? «El ca o oaie spre junghiere S-a adus înaintea celui ce-L tunde; așa nu Și-a deschis gura Sa. Cu judecată nedreaptă a fost osândit, dar neamul Lui cine-l va spune? căci El pentru cei păcătoși Și-a dat viața», așa era proorocit în Scripturi.

Acum venim noi, căci suntem vii în veacul veacului, și ne-a dat Hristos scaunele de judecată pentru voi, cei din Israel care n-ați crezut, căci ceea ce ați căutat n-ați dobândit, pe când cei aleși dintre voi au dobândit, iar voi, ceilalți, v-ați împietrit, precum este scris: «Le-a dat Dumnezeu duh de toropeală, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă până azi» și «prin căderea lor le-a dat neamurilor mântuirea, ca Israel să râvnească la ele».

Venim spre voi să vă ațâțăm râvna, căci dacă înlăturarea voastră a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea voastră la loc dacă nu o înviere din morți? Mulțime de neamuri au primit adevărul cel prin Hristos, și după cum acestea altădată n-au ascultat de Dumnezeu, dar acum

miluiți au fost prin neascultarea voastră, tot așa și voi, n-ați ascultat până acum, ca prin mila Lui, dată lor, să fiți și voi acum miluiți dacă primiți pe Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Veni-va vremea, și este venită, când morții aud glasul Fiului lui Dumnezeu. Destupați-vă urechile și dați cu alifie la ochi, voi, popor al lui Israel, că noi suntem dintre voi, rămășiță aleasă prin har, ca să mijlocim la Dumnezeu pentru tot Israelul care va învia la glasul Fiului lui Dumnezeu, Care vine după două mii de ani Judecător de la Tatăl, ca să dea fiecăruia după fapte. Amin, amin, amin.

Pecetluiește, Doamne, cu pecete de foc cuvântul apostolilor Tăi adunați în sobor de sfinți în grădina jețului Tău de judecată, căci țara românilor este noua Ta țară, țara întoarcerii Tale pentru Israel și pentru toate noroadele de pe pământ. Împlinește, Doamne, învierea morților. Noi suntem martorii învierii Tale, de acum două mii de ani și până azi, iar azi mărturisim din România. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul și Învățătorul vostru, vă pecetluiesc credința voastră cea din cer despre țara Mea cea de azi, cea dintâi și cea de pe urmă. Când am făcut cerul și pământul, ea a fost prima mână de uscat în mâna Mea când a ieșit pământul din ape, iar acum ea este cea de pe urmă, și este, și fac din ea oază de salvare, barcă de izbăvire pentru cei sfinți de pe pământ, ca să Mă împlinesc în ea cu Scriptura așezării pe pământ a împărăției cerurilor pentru cei dreți, pentru cei cu putere de sus în ei.

Eu cu greu îl trag pe om pe drumul scăpării. Omul merge cu greu spre cer, că are multe în spate, și așa merge; merge cu casa lui în spate, ca melcul. Creștinul cel adevărat are putere de sus, are putere cerească în suflet și cu ea biruie lumea și trupul și pe diavol, dar creștinul de azi nu are putere, chiar dacă este botezat. Diavolul și lumea nu se sperie de cel botezat, de cel însemnat cu semnul crucii dacă acesta nu are putere de sus. Acela e ca semnul de om făcut din cârpe și pus prin livezi și prin grădini ca să-și ferească oamenii roadele de păsările care strică, dar păsările nu se sperie de așa ceva. Creștinii sunt și tari, și slabi, iar Eu, Domnul, când bag năvodul în mare ca să adun în el pești de tot felul, îl trag apoi la mal, și șed și adun ce este bun, iar ce este rău arunc. Creștinii cei tari sunt ca peștii cei mari care trăiesc în ape amare, sunt cei ce înoată în apa încercărilor și a suferințelor, și sunt biruitori, iar cei slabi caută apa dulceților lumești, și nu sunt creștini buni. De aceea Eu folosesc încercări mari pentru cei ce au putere de sus prin credința lor, că nu e bună blândețea când e vorba de taina mântuirii omului. Firea omului e veche, și se poate trezi în omul cel nepăsător în veghe, și îl poate ucide din nou pe cel ce se scoală din amănire ca să fie viu, ca să fie creștin dăruit lui Dumnezeu. Firea nu trebuie îmblânzită, ci trebuie omorâtă, trebuie ținută legată prin cruce, prin răstignire și prin naștere de sus. Creștinul cel slab cu viața își aduce aminte numai când și când de Dumnezeu. Sunt mulți care stau nepăsători, făcându-Mă dator lor pentru câte un pic de milostenie semenilor lor, dar la aceia le dau plata pe pământ, iar când pleacă de pe pământ, nu vin la Mine, căci raiul se câștigă prin pocăință. Ea este fapta care-l aduce pe om la Mine, și fără ea nici o faptă nu are răsplată în cer, ci numai pe pământ.

Creștinul de azi, și învățătorul de azi, nu luminează între oameni, căci oamenii nu văd viață cu lumină în ei. Pavel apostolul așa spunea: «Nu ascultătorii, ci împlinatorii cuvântului se vor mântui». Așa era și pe vremea apostolilor Mei de atunci. Mulți morți căutau să stea pe picioare printre cei vii, care erau trup lângă trup în numele Meu, slujindu-Mi și mergând cu Mine la război împotriva necredinței. La războiul cel sfânt oștenii stau unul lângă altul, uniți întru Mine, iar cel ce moare biruit de duhul rău, dacă rămâne pe picioare, merge printre cei vii fără să se vadă că e mort. O, greu mai era și pentru ucenicii Mei cei de atunci! Mulți se îmbulzeau să intre în biserică și să cadă grei pe trupul bisericii. O, câtă învățătură slobozeam și atunci prin cei ce Mă mărturiseau, dar cei fără de putere de sus se strecurau pe furiș, căci se temeau de mânia Mea, dar roade de pocăință nu făceau, și cuvintele lor nu și le îngropau, și Îmi băgau intrigi între cei uniți lângă Mine.

A fost odată un om înțelept, căruia cineva a venit să-i destăinuie o faptă auzită din lume. El i-a spus așa: „*Dacă ai auzit aceasta și nu știi de e adevărat, sau dacă nu este ceva bun, sau dacă nu-mi aduce folos, du-te și îngroapă-ți vorbele pe care vrei să mi le spui*”.

O, ce frumos ar fi să se scuture om pe om de orice deșertăciune și să se roage om pentru om lui Dumnezeu pentru mântuire! Rugăciunea trebuie să atingă cerul, ca să-i dea cerul putere de sus creștinului, iar dacă ea nu dă omului darul puterii de sus, omul nu știe ce este rugăciunea. Trudesc din greu ca să ajungă din loc în loc peste tot pământul Evanghelia păcii Mele, că voiesc să-l împac pe om cu cerul, fiilor din grădină. Vă am judecători peste tot neamul de pe pământ care-și zice creștin și care nu are putere de sus în faptă, în credință și în rugăciune. Oftez din greu, că pe nicăieri nu pot curăți de trupuri moarte pe cei ce se unesc în numele Meu ca să se dea Mie cu viața. Peste tot, mai mult trupuri moarte decât vii, dar vouă v-am spus prin Duhul: *«Ieșiți și vă osebiți și nu vă atingeți de cei morți, ca să fiți primiții Mei, și Eu să vă fiu Dumnezeu și să pot umbla cu voi din loc în loc, păzindu-vă de cei morți»*.

O, e mare minune să fie pe pământ biserică vie. Fiilor, ce este această taină: biserică vie? Cei slabi se mint unii pe alții întru această taină. Învățătorii lor îi duc cu vorba, dar nici ei nu sunt vii. Ce este, fiilor, această taină: biserică vie? Spuneți, că vă ascult. Amin.

– *Acolo unde sunt împlinitori ai poruncilor și ai cuvântului, acolo unde se strâng cei ce s-au răstignit față de păcat și de lume și de diavol, acolo unde trăiesc în pocăință fără capăt frați împreună, făcând numai voia lui Dumnezeu și unindu-se cu Dumnezeu prin biserică și prin sfințenie, acolo este biserică vie, iar dacă în ea se strecoară furul de cele sfinte și cel fără haină de nuntă și cel ce nu cunoaște voia lui Dumnezeu în trup, acolo se strică taina bisericii și viața bisericii și curățenia bisericii, și nu mai este biserică vie acolo, din pricina amestecării cu cei morți din lume, care nu prețuiesc cele sfinte prin viață sfântă în trupul bisericii.*

– O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, oftez din greu, că e mare minune să fie pe pământ biserică vie, și de aceea grăiesc cu voi, și vă pun să grăiți și voi cu Mine, ca să dezleg cu voi tainele cele nepătrunse de mintea omului. Mintea omului e casă rece, și nu vrea omul să-Mi dea inima, ca prin ea să-l fac să priceapă dezlegarea tainelor Mele cele de nepătruns de mintea omului. Pe voi însă v-am așezat înaintea Mea ca să vă am Mie. Adunați-Mi Mie ucenici ca și voi, fiilor, ca să fac un Israel mare în mijlocul neamului român. Învățați-i pe cei ce Mă caută cu voi să știe ce înseamnă să vină omul la Dumnezeu și să fie omul cu Dumnezeu; și le spuneți că Eu sunt un Dumnezeu gelos, și îl pot avea Mie numai pe cel neîmpărțit cu inima și cu iubirea și cu credința. Dați de veste celor ce Mă caută cu voi să nu-Mi facă greutăți, să nu apese pe voi, să nu ceară de la voi, să nu vă caute pe voi, ci să caute pe Dumnezeu. Amin. Căutați în Scripturi la învățatura apostolilor Mei pentru cei ce se voiau a fi în obștea slujitorilor Mei. Cine se apropie ca să se lase greu peste voi, acela să se înțeleptească din Scripturile apostolilor Mei care au trudit atunci din greu pentru neînțelepciunea celor ce se voiau un trup cu cei ce trudeau slujind Evangheliei Mele. Acum din nou am deschis cerul, și iar Mă împart cu Evanghelia Mea de la margini la margini și vă am pe voi, care trudiți din greu lângă Mine în mijlocul unui neam necredincios și păgân cu viața.

Înmulțiți cuvântul învățaturii Mele, fiilor, ca să fac în mijlocul neamului român un Israel sfânt și mare prin sfințenie și prin lepădare de sine înaintea Mea. E plin pământul de trupuri, iar Duhul Meu este fără casă. Voiesc să cadă munții cei semeți la glasul Duhului Sfânt, Care-Și are casă la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul Meu cu voi, glasul care strigă pe om să intre sub stăpânirea Mea, ca să fac țară de sfinți pe pământ, iar Eu să fiu Stăpânul, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin.

29-06/12-07-1999